

PÄÄKIRJOITUS

Marginaali-ilmiötä ja maailmanhistoriaa

Vuoden loppua kohden kuljettaessa on syytä taas yrittää arvioida, minkälaisen maailman keskellä kirkko elää ja minkälaisia haasteita sen edessä on. Ilmeisesti postmodernille ajallemme on tyypillistä, että marginaali-ilmiöt ovat kasvaneet kokonaisuuksiksi koskeviksi ongelmiksi.

Varmaankin useimpia seurakuntalaisia on vuoden aikana ihmetyttänyt se, että kysymys homoseksuaalisuudesta on nousunut niin voimakkaasti esille kirkon kentässä. On helpompi ymmärtää, että asia on ollut tapetilla yhteiskunnan päättäjien keskuudessa. Eettinen moniarvoisuus on aikamme virtaus. Kirkon aiheena se on kuitenkin hieman yllättävä – ainakin tässä mittakaavassa.

Aikaansa seuraavat teologit ovat tosin osanneet odottaa asian esille tuloa. Hallituksemme puheenjohtaja Raimo Mäkelä kirjoittaa tuoreessa Elämään-lehdessä, että jo aikanaan naispappeudesta keskusteltaessa joku asiaan kielteisesti suhtautunut pappi oli todennut silloiselle arkkipiispalle: "Naispappeuden mahdol-

lisen toteuttamisen jälkeen seuraava asia kirkossa on homoseksuaalisen elämäntavan hyväksyminen". Vaikka arkkipiispa ei sitä tuolloin uskonut, ongelma on nyt käsissämme.

Näkyvimmin asiaa puitiin kirkolliskokouksessa. Vaikka kirkolliskokous ei tänä syksynä vielä hyväksynyt rekisteröityjen homoparien siunaamiskaavaa, se ei kuitenkaan myöskään uskaltanut torjua rekisteröidyssä suhteessa elävän mahdollisuutta pappisvirkaan. Kysymys lykättiin tulevaisuuteen.

Keskustelu homoseksuaalisuudesta näyttää olevan myös kirkossa kovin vaikeaa. Tätä aihetta pyritään käsittelemään tunnevaltaisesti. Siksi asiaperusteluja ei useinkaan kuulla – vaikka olisi syytä. On nimittäin eri asia suhtautua homoseksuaalisen suuntauksen omaaviin ihmisiin asiallisesti ja täysivaltaisina kirkon jäseninä kuin hyväksyä homoseksuaalinen käyttäytyminen. Kirkon tehtävänä on todistaa raamatullisesta ihmiskäsityksestä ja naisen ja miehen välille kuuluvasta

seksuaalisuudesta. Siksi homoseksuaalisen elämäntavan hyväksyminen ei ole mahdollista kirkon julistuksessa tai toiminnassa.

Aikamme nostaa joka tapauksessa aiheen voimakkaasti esille. Amerikassa on Episkopaalisessa kirkossa juuri vihitty virkaansa ensimmäinen avoimesti homoseksuaalinen piispa. Vaikka tuo vihkimys synnytti avoimen ristiriidan anglikaanisessa kirkkoyhteisössä, episopaalit halusivat toteuttaa sen. Ratkaisun seurauksena monet afrikkalaiset ja aasialaiset anglikaanikirkot katkaisivat yhteytensä tuohon kirkkoon. Vuosituhantinen Anglikaanikirkko on yhtäkkiä hajalla – homoseksuaalisuutta koskevan ongelman tähden.

Tällaiset kirkkohistorialliset tapahtumat voivat opettaa meille monta asiaa. Kirkkojen radikalisoituminen on etenemässä nopeata vauhtia. Uuden uskonpuhdistuksen innossa kirkon perinne tai yhtenäisyys eivät näytä enää olevan säilytettäviä arvoja. Ristiriitojen tausta ei ole vain marginaaliryhmien esiinmarssissa. Sen ydin on siinä, että kirkot hylkäävät Raamatun. Myös Episkopaalisen kirkon sisäisessä keskustelussa kysymys homo-

seksuaalisuudesta on ollut vain yksi pieni aihe laajan radikalismien sisällä.

Ilmeisesti protestanttisten kirkkojen hajaantuminen on nyt alkanut. Siitä on monia esimerkkejä. Saapa nähdä, mitä tapahtuu Ruotsin kirkossa, missä on jo aloitettu homoparien vihkimiskaavan suunnittelu. Lähes kaikki siellä – arkkipiispa myöten – kuulemma odottavat, että asia tulee repimään kirkkoa sisältäpäin varsin voimakkaasti. Kirkko ei kuitenkaan uskalla tehdä omia ratkaisujaan yhteiskunnan painostuksen edessä.

Mitä tapahtuu Suomessa? Kaikkein olennaisinta ei ole seurata vain sitä, miten homoseksuaalisuuteen liittyvät seikat muuttavat kirkon käytäntöjä. Tärkeintä on koettaa arvioida sitä, onko Raamatulla enää mitään merkitystä kirkossa tehtäville päätöksille. Jos Raamatun teologiasta luovutaan, mikä tahansa voi muuttua. Kirkko voi aivan hyvin lakata julistamasta jopa Kristusta – ensimmäiseksi vaikkapa viemällä toimintaedellytykset julistavalta lähetystyöltä. Näinkö se käy?

20.11.2003

Timo Eskola

*Kiitos STI:n työn tukemisesta
rahalahjoin ja rukouksin
kuluneena vuonna.*

*Siunattua joulun aikaa
ja uutta vuotta*

STI:n työntekijät